

14/5/39 102

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ
ΟΧΘΗ ΛΙΜΝΗΣ ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ
ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΚΟΥΛΑΣ ΠΡΑΤΣΙΚΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 14 ΜΑΪΟΥ 1939
— ΩΡΑ 5.30 Μ.Μ. ΑΚΡΙΒΩΣ —

Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίροον ὕδωρ ποσὶ περᾶν,
 πρὶν γ' εὖξῃ ἰδῶν ἐς καλὰ ρέεθρα, χεῖρας νιψάμενος πολυη-
 ράτω ὕδατι λευκῶν ὄς ποταμῶν διαβῆ, κακότητ' ἰδὲ χεῖρας
 ἀνιπτος τῶ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσω.

(Ἡσίοδος, "Ἐργ. καὶ Ἥμ. Δ. 136.)

Σύνθεσις, χορογραφία,
 μουσικὴ ἐπιμέλεια καὶ
 μελέτη ρυθμικῆς ὁμιλίας

ΣΧΟΛΗ ΠΡΑΤΣΙΚΑ

Κοστούμια

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΣΤΥΛΟΥ

Στάμνες τῆς πομπῆς

ΦΡΟΣΩ ΕΥΘΥΜΙΑΔΟΥ

Ὁργάνωσις

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΡΙ-
 ΗΓΗΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

ΜΕΡΟΣ Α'

ΤΑ ΞΩΤΙΚΑ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

ὄρχηστική σουίτα* COUPERIN
1668 - 1723

- 1) Παιγνίδι με τις δροσοσταλίδες
- 2) Ξωθιές
- 3) Στὸ στανοδρομὶ

Διάρκειμα 5'

ΜΕΡΟΣ Β'

- α) Γῆ καὶ Νερό
- β) Ρυάκι
- γ) Λίμνη
- δ) Χείμαρρος

με συνοδείαν μικρᾶς ὀρχήστρας ἀλλῶν καὶ
τυμπάνων, ἐπὶ τῶν μαθητριῶν τῆς Σχολῆς

Διάρκειμα 10'

ΜΕΡΟΣ Γ'

ΑΡΙΣΤΟΝ ΜΕΝ ΥΔΩΡ

ὄρχηστική σουίτα* PRAETORIUS
1571 - 1621

Προσευχή ΣΤΡ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

- 1) Πομπή
- 2) Μόχθος
- 3) Πανηγύρι
- 4) Προσευχή
- 5) Ἐξοδος

* Ἡ δύο ὄρχηστικὲς σουίτες τοῦ πρώτου
καὶ τοῦ τρίτου μέρους συνοδεύονται ἀπὸ
κουαρτέττο ἐγχόρδων ὀργάνων.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΣΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

ΣΤΡΑΤΗ ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Πάνω ἀπ' τὰ ζωντανὰ νερά
ν' ἀνοίξη ἡ προσευχή μου τὰ φτερά
στὰ πόδια σου, Κύριε, νὰ πετάξῃ,
μεσ' ἀπὸ τὸν ἀγνὸν ἀέρα
εἰρηνοφόρα περιστέρα.

Στάθηκε φοβερὴ χαρά,
ἅγιο πνεῦμα τῶν ὑδάτων
ἀντικριστὴ σὰν ἔλαγες πρώτη φορὰ
τὴ λάμψη τῆς μορφῆς σου στὰ νερά
τῶν Ἰσοφερῶν κυμάτων.

Ἐσὺ 'σαι τοῦ κατακλιτισμοῦ ἡ κατάρα
κ' ἐσὺ κόμπος δροσιᾶς μέσ' τὴν αὐγὴ
νεφέλη φωτεινὴ
καὶ τοῦ Θαβώρ ἡ ἀντάρα
Σὺ, ποὺ ἐκρέμασας ἐν ὕδασι τὴ γῆ!

Δόξα στῆς θάλασσας τὸ πνεῦμα, ποὺ χορεύει
καὶ τραγουδᾷ πάνω στὸ χάος τῆς ἀβύσσου·
Χτυπᾷ τῆς θύελλας ἢ φτερούγα! Δὲν μερεύει
ποτές, ὦ Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἡ ὀργή σου!

Οὐρλιάζει, χλιμιντρᾷ ξέφρονη ἢ μπόρα
καβάλλα στῆς νοτιᾶς τὸ μαῦρο τ' ἄτι,
βροντᾷ τὸ τούμπανο ἢ βροντῆ ἢ ἀστραποφόρα,
ὀργώνει ὁ κεραυνὸς τὰ οὐράνια πλάτη.

Ὅμως καὶ πάλι ἡ τρικυμία θὰ κοπάση
γιὰ νὰ ἰλαρώσουν τὰ βουνά τὰ βουρκομένα,
νέα κλωνιά θροοῦν στ' ἀρχαῖα δάση
κι' ὀλοῦθε ἢ προσευχὴ κινᾷ σὲ Σένα.

Σὲ Σὲ ἀνεβαίνουν οἱ φωνὲς ἀπ' τὰ ποτάμια
κ' οἱ καταρράχτες ἀλαλάζουσε παιᾶνες,
καὶ τῆς πηγῆς γιὰ Σένα ψέλνουν τὰ καλάμια
καὶ κελαῖδοῦν οἱ νερομάνες!

Κι' ὅταν ἡ γόνιμη βροχὴ
τῆς ἀνοιξῆς τὰ σπέρματα ξυπνοῦσε,
μέσα στὴ βουερὴ τῆς προσευχῆ
Ἐσένα ὕμνοῦσε.

Κι' ἀνοίγει χίλια στόματα ἢ πλάση
νερὸ νὰ πιῇ, νὰ πιῇ νὰ ξεδιψάση!

Δόξα στῆς θάλασσας τὸ πνεῦμα ποὺ χορεύει
καὶ τραγουδᾷ πάνω στὸ χάος τῆς ἀβύσσου!
Χτυπᾷ τῆς θύελλας ἢ φτερούγα. Πῶς μερεύει,
ὦ Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἡ ὀργή σου;

Ἡ προσευχὴ μου ἄς κρεμαστῆ
τρεμουλιαστῆ
στοῦ πέφκων τ' ἀκροβέλωνο, μεσ' στὴ βροχοσταλίδα
κόμπος δροσιᾶς ἄς λικνιστεῖ
κλειστῆ στοῦ ρόδου τὴν καρδιά
ποὺ ἀντιχτυπιέται μὲ τὴν καταιγίδα.

Πάνω ἀπ' τὰ ζωντανὰ νερὰ
ν' ἀνοίξη ἢ προσευχὴ μου τὰ φτερά
στὰ πόδια σου, Κύριε, νὰ πετάξῃ,
μεσ' ἀπὸ τὸν ἀγνὸν ἄερα
εἰρηνοφόρα περιστέρω.

36

